

Ob smrti gospoda Ivana Vesenjaka

G. Vesenjaki — javni delavec

Neizprosna smrt nam je iztrgala dne 6. maja zvečer g. Ivana Vesenjaka, ministra v pok., profesorja in župana na Koških pri Mariboru. Z Vesenjacom je legel v grob mnogo prerano eden najbolj vzorno, požrtvovalno, navdušeno ter uspešno delavnih javnih delavcev, ki so prijeli za krmilo usode slovenskega naroda po prevratu, da ga popeljejo v boljšo bodočnost.

Rajni se je udeleževal že pred vojno kot časnikar. Med vojno je bil profesor na ženskem učiteljskem v Ljubljani. Ob prevratu je stopil v vrste onih, ki so bili s peresom in z ognjevito besedo na delu za tolikanj težko pričakovano novo državo — Jugoslavijo.

Ko je poklical Beograd prvič narodno zastopstvo, se je podal tudi g. Vesenjaki kot poslanec za ptujski okraj v našo prestolico namesto g. M. Brenčiča, ki je stopil, dasi v predvojni dobi izvoljen poslanec za ptujsko okrožje, na čelo od Nemcev prevzetega ptujskega okrajnega zastopa in je ostal doma.

Enkrat prevzeto poslansko čast je obdržal rajni v zaupanju kmečkega naroda po Ptujem polju do onega trenutka, ko je bila skupščina po nasilni smrti Radiča od blagopokojnega kralja razpuščena.

V zastopstvu ljudske volje je bil g. Vesenjaki z vsemi močmi na delu, da je izpolnjeval po možnosti želje svojih sorojakov in je izprosil na najvišjih mestih znatne podpore za cele vasi, okoliše in tudi številni posamezniki se mu imajo zahvaliti, da so bile njihove prošnje ugodno rešene pri raznih uradih od Maribora do Beograda.

Gospod Ivan je porabil kot poslanec vsak prosti čas, da je pohitel med svoje volilce in jim je razlagal politične ter gospodarske prilike in delo našega voditelja dr. Korošca ter njegovih sodelavcev za samostojnost Slovenije in boljšanje razmer v vsej naši državi in predvsem seve med slovenskim narodom.

Radi neumorne delavnosti, ki ni poznala utrujenosti ter pokoja, je bil poklican v Korošec-Davidovičevo vladu za ministra agrarne reforme in pozneje je postal tudi član državnega sveta.

V letih, ko rajni ni več zastopal svojega rojstnega okraja v Beogradu, je bil doma vsestransko delaven kakor čebelica.

Skoraj vsako nedeljo in praznik je bil med narodom na zaupnih ter javnih zborovanjih, na katerih je bodril našega kmeta, naj ne kloni glave, ampak naj trdno zaupa, da mora nastopiti prej ali slej doba, ko bodo zopet naši najboljši možje vodili državno in slovensko politiko ter gospodarstvo.

Blagi Ivan ni bil samo politik, vnet za drugar in voditelj raznih gospodarskih ustanov, ampak tudi prosvetni delavec.

Obiskoval je v prostem času prav pridno naša prosvetna društva po posameznih župnijah in slišali smo njegove navdušene besede na vseh večjih in velikih prosvet-

nih prireditvah od prevrata do njegove prerane smrti.

V zahvalo za vsestransko požrtvovalno ter z blagoslovom spremljano delo se je veselil zaupanja naroda ne samo v svojem volilnem okolišu, ampak po vsej Slovenski Štajerski, poznal ga je pa skoraj sleherni Slovenec.

Za številne neprilike, katere je moral pretrpeti pod nasilnim režimom združenih nasprotnikov, je žel zadoščenje pri zadnjih občinskih volitvah, pri katerih je bil v veliki občini Koški izvoljen za župana.

Zadnja tri leta je posvetil svoje moči gospodarskim prilikam in je skrbel vneto s peresom in z besedo za to, da je zasvetila boljša luč našemu združenstvu in drugim gospodarskim panogam.

Ob smrti g. Vesenjaka ne smemo prezeti, da je rad pomagal s temeljitimi članki našemu dnevniku, tedenskem in strokovnemu časopisu. »Slovenskega gospodarja« je pridno zalagal z raznim gradivom in je mnogo storil za njegovo razširitev po deželi.

Prepričani smo, če bi bila božja Previdnost Ivanu Vesenjaku naklonila daljše življenje, da bi bil do zadnjega na delu, kamorkoli bi ga bili klicali in kjer bi bil sam videl, da je potreben in da lahko stori kaj dobrega za slovenskega preprostega človeka in izobraženca, ki sta mu bila vse na svetu.

Pri tolikem in tako mnogostranskem delu je po naravi bolj šibkemu Ivanu pred nedavnim popolnoma opešalo srce. Vešča zdravniška roka ga je pred kakimi 14 dnevi radi zastajanja srca komaj otela smrti. Od taistega časa ni več zapustil postelje. Srčni oslabelosti se je pridružila, dasi rajni v vsem svojem življenju ni kadil in skoraj ni užival nobenega alkohola, možganska kap, kateri je podlegel.

Iz življenja rajnega

Gospod minister Ivan Vesenjaki se je rodil dne 22. decembra 1880 v župniji Sv. Marjeta pri Ptuj iz prave krščanske kmečke hiše. Po končani gimnaziji je bil nekaj let časnikar, med vojno profesor,

po prevratu poslanec, še enkrat profesor na učiteljskem v Mariboru ter po upokojitvi eden najbolj požrtvovalno delavnih javnih delavcev, katerega bo ohranil slovenski narod v trajno hvaležnem spominu.

Žalujoči preostali

Zapušča žalujočo blago ženo, sina in hčerko, ki sta oba na visoki šoli, brata Pavla, kateri je župnik na Teharju, in Franca, ki umno gospodari na lepo urejenem domu. Bodi blagopokojnemu Vsemogočni večni plačnik — žalujočim preostlim pa naše iskreno sožalje!

Zadnje spremstvo

Blagopokojnemu ministru smo posodili zadnje pot v nedeljo, 8. maja, ob petih popoldne izpred hiše žalosti v Krčevini pri Mariboru na frančiškansko pokopališče na Pobrežju.

Pogrebni obred pred domom je opravil g. stolni prošt dr. M. Vraber ob asistenci frančiškanskega g. župnika p. Valerijana in p. Ruperta. Poslovilne besede je spregovoril v imenu stranke g. dr. Leskovar, ki je naslikal poznanost rajnega pri vseh Slovencih in njegovo neumorno delovanje za blagor naroda.

Žalostinko je odpel moški zbor pevskega društva »Maribor«, nakar se je začel pomikati dolgi žalni spreved po Tomšičevem drevoredu in po mariborskih ulicah na Pobrežje.

Za krsto so se uvrstili številni sorodniki, notranji minister g. dr. Anton Korošec, ban dr. Marko Natlačen, zastopnik senata dr. Schaubach, zastopstvo poslanske zbornice, oba gg. glavarja, župani mest: Maribor, Celje, Ptuj, Kamnik, mariborski mestni občinski svetniki, občinski odbor s Košakov, zastopstvo Kmečke zveze, Županske zveze, Vinarskega društva ter zastopniki vseh oblasti in ustanov. Iz pokojnikove rojstne župnije Sv. Marjete se je pripeljalo na pogreb pod vodstvom g. župnika in konzistorijalnega svetnika J. Šketa zelo mnogo domačinov z gasilsko četo.

Žalne koračnice je igrala med nad eno uro trajajočim sprevedom godba mariborskih gasilcev.

Ob odprtem grobu se je poslovil od zemeljskih ostankov blagega Ivana g. stolni prošt, za Župansko zvezo g. kamniški župan Nande Novak, za Kmečko zvezo g. J. Špindler, župan od Sv. Ane, za Vinarsko društvo g. Ivan Šerbinek iz Svečine in v imenu bivših Vesenjakovih učencev na mariborskem učiteljskem in v imenu Slomšekove zveze se je zahvalil v ganljivih besedah g. učitelj A. Kopriva.

Pevski zbor »Maribor« je odpel žalostinko, gasilska godba je odigrala zadnje slovo in po sedmi uri zvečer so se razšli številni zadnji spremljevalci z gorečo željo: Bodi Vsemogočni večni plačnik g. profesorju, ministru in vsestransko delavnemu javnemu delavcu za vse, kar je storil dobrega za dobro slovenskega naroda, ki je bil blagopokojnemu kot kmečkemu sinu vse na svetu!